

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522200657
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8522200657.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D. E., občan SR, pr. zast.: JUDr. Daniel Tarbaj, Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, pr. zast.: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 v konaní o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. č. 41885036 zo dňa 13.04.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 621,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 621,72 eur odo dňa 12.7.2022 až do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. č. 41885036 zo dňa 13.04.2012 v časti V. Vyhlásenia klienta, bod 7., v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s., v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky a/alebo CFH, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v OP. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“ je neprijateľná.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. č. 41885036 zo dňa 13.04.2012 v časti V. Vyhlásenia klienta, bod 22., v znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nespĺním svoj záväzok splácať Povinné splátky v stanovenej lehote splatnosti podľa tejto Zmluvy, aby Banka bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia pohľadávky Banky voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Povinných splátok v omeškaní podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ je neprijateľná.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 5.5.2022 domáhala určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 621,72 eur a určenia, že zmluvné podmienky v zmluve o vydaní a používaní kreditnej karty č. 41885036 z 13.4.2012 v časti V. bod 7 upravujúca súhlas žalobkyne so spracovaním osobných údajov a v časti V. bod 22 upravujúca dohodu o zrážkach zo mzdy sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

2. Žalobu odôvodnila tým, že na základe žiadosti o aktiváciu AUTOKARTY uzavrela so žalovaným dňa 13.04.2012 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. č. 41885036, čím jej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 900,00 eur. Štandardná mesačná splátka v zmysle predmetnej zmluvy bola dohodnutá vo výške 30,00 eur. Z kreditnej karty vyčerpala sumu 2 403,36 eur a žalovanému uhradila sumu vo výške 3 025,08 eur. Predmetnú zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľka, kým žalovaný vystupoval v rámci predmetu svojho podnikania, teda ide o spotrebiteľský právny vzťah. Uvedená zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a), f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Úver poskytnutý na základe tejto zmluvy je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, čoho sa môže domáhať v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Žalobkyňa tiež namietala dohodnutý úrok vo výške 23,76 %, ktorý vzhľadom na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny u obdobných spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1 až 5 rokov v období 4/2012 (t.j. 11,79 %), považovala za rozporný s dobrými mravmi. Vzhľadom na čerpanie finančných prostriedkov vo výške 2 403,36 eur a úhrady žalobkyne vo výške 3 025,08 eur preto požadovala bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vo výške rozdielu medzi týmito sumami. Zároveň vzhľadom na formulárový charakter zmluvy je podľa žalobkyne potrebné podrobiť súdnej kontrole aj neprijateľné podmienky. Neprijateľnosť podmienky týkajúcej sa súhlasu so spracovaním osobných údajov spočíva v široko koncipovanom súhlase s nakladaním s jej osobnými údajmi po dobu 10 rokov po doručení návrhu zmluvy a dokonca aj v prípade, ak zmluva vôbec nevznikne a neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy spočíva v tom, že táto dohoda bola zakomponovaná do spleti textu, pričom dodávateľ žalobkyňu nijako neupozornil, nevysvetlil a nepoučil ju o dôsledkoch z nej vyplývajúcich. Tieto neprijateľné podmienky sú absolútne neprijateľné.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojila k žalobe zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty F., G. č. 41885036 zo dňa 13.04.2012, výpis z AUTOKARTY za obdobie od 13.09.2012 do 31.03.2021 a priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny za 1. štvrťrok 2012.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe s ňou nesúhlasil a navrhol ju zamietnuť. Zmluva mala všetky náležitosti, aj tie vytýkané žalobkyňou. K druhu spotrebiteľského úveru citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., ktorý okrem iného ako jeden druh spotrebiteľského úveru predpokladal aj kreditnú kartu, pričom druh spotrebiteľského úveru je v tomto prípade uvedený hneď v hlavičke zmluvy, a to kreditná platobná karta. K dobe trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti poukázal na ustálenú prax Najvyššieho súdu SR (ďalej aj „NS SR“), napríklad na uznesenia NS SR sp. zn. 7Cdo/277/2021 zo dňa 21.04.2022 a sp. zn. 7Cdo/242/2021 zo dňa 31.03.2022, podľa ktorých nie je požiadavkou zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať v zmluve osobitne dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, ale iba uvedenie dĺžky či doby trvania zmluvy, ktorá nemusí byť vyjadrená presným dátumom. Ďalej v tejto súvislosti poukázal na to, že podľa bodu 60 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“), ktoré sú súčasťou zmluvy, sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú. Vzhľadom na charakter poskytnutého úveru, t.j. revolvingový úver na kreditnú kartu, pri ktorom môže dlžník úver čerpať a splatiť prakticky aj niekoľkokrát za deň, alebo ho môže čerpať a splácať aj niekoľko desaťročí, nie je možné ani približne určiť dobu trvania zmluvy. Poukázal pritom na rozhodnutie Okresného súdu Malacky sp. zn. 6Csp/21/2020 zo dňa 14.03.2022. K výške, počtu a termínu splátok znova poukázal na to, že pri revolvingovom úvere žalobkyňa nemala určenú výšku, akú bude čerpať a ani počet splátok, ktorými úver splatí, úver spláca podľa svojej vôle, čím úverový rámec

opakovane dopĺňa. Žalobkyňa bola v zmysle časti III. zmluvy povinná mesačne uhradiť aspoň sumu 30,- eur ako štandardnú mesačnú splátku. Deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je v zmysle časti V. bod 1 zmluvy 15. deň kalendárneho mesiaca. V prípade, ak žalobkyňa mala na mysli „vnútorný rozpis“ splátok, takéto vyjadrenie tejto náležitosti nie je potrebné s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove (sp. zn. 23CoCsp/46/2020 z 27.01.2022), či NS SR (sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.04.2019 či sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23. apríla 2018). Vo vzťahu k rozporu úrokov s dobrými mravmi a ich neplatnosťou poukázal žalovaný na to, že žalobkyňa trochu nezmyselne pletie „jablká s hruškami“, keď porovnáva úrokovú sadzbu kreditnej karty uzatvorenej na dobu neurčitú s úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru so splatnosťou 1 až 5 rokov. Ako vyplýva aj zo žalobkyňou predložených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2012, kreditné karty sú ako typ spotrebiteľského úveru odčlenené od ostatných spotrebiteľských úverov. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2011, ktoré sa uplatňujú pre spotrebiteľské úvery uzatvorené od 16.02.2012 do 15.05.2012, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj „RPMN“) pre daný spotrebiteľský úver bola 23,10%. Hodnota RPMN pri úroku dojednanom v zmluve vo výške 23,76% ročne predstavuje 28,61%, čo rozhodne neprevyšuje priemernú hodnotu RPMN 23,10% podstatne, preto nemôže byť ani úroková sadzba, ako väčšinová zložka RPMN v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyhlásená za takú, ktorá by bola v rozpore s dobrými mravmi. V tomto smere ešte vyjadril svoj názor, že rozhodnutie Krajského súdu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014, z ktorého pravdepodobne žalobkyňa vychádzala, a to že „prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností“, považuje za nesprávne a tento názor bol prekonaný rozhodovacou praxou NS SR (napr. sp. zn. 3Cso/171/2019 zo dňa 28.04.2020 alebo sp. zn. 1Cdo/109/2019 zo dňa 16.12.2019). Poskytnutý úver preto nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

5. K neprijateľnosti zmluvných podmienok žalovaný najprv podal výklad neprijateľnosti zmluvnej podmienky s poukazom na jej definíciu v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Nekalou podmienkou je nečestné, neférové, nepoctivé, neseriózne alebo spotrebiteľa hrubo poškodzujúce dojednanie v spotrebiteľskej zmluve. Pri skúmaní, či niektoré zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná (nekalá) podmienka, je potrebné vychádzať z kvality a kvantity práv a povinností oboch zmluvných strán. Jedinou povinnosťou, ktorá žalovanému v súvislosti s ustanovením upravujúcim súhlas so spracovaním osobných údajov vzniká, je povinnosť strpieť spracovanie osobných údajov po dobu jedného roka. Táto povinnosť je vyvážená napríklad individualizovanou marketingovou ponukou. Spracovanie osobných údajov žalobcu po dobu jedného roka, resp. 10 rokov ak klient súhlas neodvolá (možnosť odvolať súhlas nebola ničím obmedzená a žalobkyňa tak do dnešného dňa ani neurobila), nespadá do kategórie ustanovení, ktoré by spôsobovali značnú a ani len nepatrnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Ohľadne dohody o zrážkach zo mzdy poukázal žalovaný na to, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia, pričom právnym poriadkom aprobovaný a v Občianskom zákonníku explicitne zakotvený zabezpečovací inštitút už podľa svojej povahy ani nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zrážky zo mzdy v čase uzavretia zmluvy Občiansky zákonník ani iné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa nezakazovali. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/70/2019 zo dňa 14.11.2019. Po poslednej novele zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný tieto staré dohody o zrážkach zo mzdy ani nevyužíva. Ak tento inštitút zákonodarca obmedzil od 01.05.2014, znamená to, že do tohto dátumu zakázaný nebol.

6. K svojmu vyjadreniu žalovaný pripojil Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

7. Žalobkyňa v replike trvala na podanej žalobe. Ku druhu spotrebiteľského úveru uviedla, že akékoľvek marketingové a reklamné označenie úverového produktu nie je možné považovať za naplnenie náležitosti - druh spotrebiteľského úveru. K dobe trvania zmluvy poukázala na to, že obchodnými podmienkami, na ktoré poukazoval žalovaný, žalobkyňa nedisponovala, pričom zákon jednoznačne vyžaduje, aby takýto údaj bol uvedený priamo v zmluve. Poukázala pritom na rozsudok Krajského súdu v Prešove 19Co/197/2013 z 8.4.2014. Označenie doby trvania spôsobom, ako tomu bolo v tomto prípade, nemožno podľa žalobkyne považovať za dostatočné a vôbec nie za určiteľné. Právne

názory obsiahnuté v rozhodnutí NS SR 7Cdo 277/2021 z 21.4.2022 a 7Cdo 242/2021 z 31.3.2022 sú podľa jej názoru v zásadnom rozpore s úniovým aj vnútroštátnym právom. Poukázala pritom na to, že pri pojmoch podľa smernice EP a Rady 2008/48/ES ide o pojmy záväzné, a preto je potrebné, aby zmluva obsahovala tieto vymedzené pojmy a nie len informácie, z ktorých je možné tieto vymedzené pojmy odvodiť. K záväznosti legálnych definícií pojmov poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 234/2001 z 29.9.2021. Podľa jej názoru rozhodnutia NS SR, na ktoré sa odvoláva žalovaný, sú s týmto rozhodnutím NS SR v rozpore. Vo vzťahu k dobe trvania zmluvy tiež poukázala na rozsudky Okresného súdu Prešov vo veci 29Csp/137/2018 a rozhodnutia Krajského súdu v Prešove o týchto rozsudkoch súdu prvej inštancie, ako aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo vzťahu k iným dodávateľom. Ohľadne výšky, počtu a termínov splátok žalobkyňa nenamieta vnútorný rozpis splátky, ale absenciu termínu splatnosti jednotlivých mesačných splátok. Trvala aj na svojej argumentácii ohľadne rozporu úrokov z dobrými mravmi a poukázala na to, že primeranosť odplaty nemožno stotožňovať s primeranosťou úroku, keďže odplata okrem úroku zahŕňa aj iné zložky. Rovnako aj ohľadom tejto otázky poukázala na viaceré rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorých citovala. Žalobkyňa namietala aj nedostatočné overovanie jej bonity pri poskytnutí predmetného úveru v zmysle § 7 odsek 1 zákon o spotrebiteľských úveroch, čo má v zmysle § 11 odsek 2 tohto zákona za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tomto smere poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 126/2016 z 26.1.2017 a na rozsudky SD EÚ vo veci C-679/2018 z 5.3.2020 a C-303/20 z 10.6.2021. Žalobkyňa tiež zotrvala na tom, že ňou namietané zmluvné podmienky sú neprijateľné. Vo vzťahu k spracovaniu osobných údajov vymenovala množstvo rozhodnutí Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove, pričom z niektorých aj citovala. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, táto je neprijateľná podľa generálnej klauzuly vymedzenej v § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, pričom poukázala na to, že túto dohodu nemohla nejakým spôsobom odmietnuť a žalovaný nepreukázal, že ju poučil a náležitým spôsobom jej vysvetlil jednotlivé ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj samotnú podstatu tohto inštitútu. Podsunutie takejto dohody považovala za nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 zákona o ochrane spotrebiteľa. Na záver sa vyjadrila ešte k právoplatnému aplikovaniu neprijateľných zmluvných podmienok s poukazom na odbornú literatúru (komentár k C.s.p.). Takisto podľa jej názoru obchodné podmienky obsahujú ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky. Navrhla preto posúdiť ustanovenia obchodných podmienok a určiť prípadne ich neprijateľnosť podľa § 298 odsek 2 C.s.p.

8. K replike žalobkyňa pripojila viaceré rozhodnutia Okresného súdu Prešov, Krajského súdu v Prešove, NS SR a SD EÚ.

9. Žalovaný v duplike ku druhu spotrebiteľského úveru na podporu svojich tvrdení vo vyjadrení k žalobe citoval z rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo 241/2020 z 28.2.2022. K uvedeniu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v dokumente, ktorý nie je podpísaný zmluvnými stranami (v prejednávanej príhode Všeobecné obchodné podmienky ako súčasť zmluvy), poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Cdo 9/2019 z 27. mája 2020. Podobne k argumentu, že pri revolvingovom úvere nie je možné v zmluve uviesť konkrétnu hodnotu RPMN, ale analogicky ani konkrétny počet a termíny splátok a ani dobu trvania zmluvy, poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/140/2020 zo dňa 29.06.2022. Ohľadne náležitosti zmluvy a primeranosti výšky úroku zotrval na svojom vyjadrení k žalobe a v krátkosti zhrnul toto vyjadrenie. Ku skúmaniu bonity uviedol, že vzhľadom na uplynutý čas nedisponuje podkladmi, na základe ktorých bola overovaná bonita žalobkyne. Zároveň však uviedol, že §11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinný v čase uzatvorenia zmluvy nespájal s (teoretickým) porušením povinnosti stanovenej v §7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Poskytnutý revolvingový úver preto nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto na strane žalovaného, ktorý si riadne plnil zmluvné povinnosti, nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Navrhol preto žalobu zamietnuť.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právnych zástupcov strán sporu s tým, aby o termíne upovedomili svojich klientov. Strany sporu sa pojednávania nezúčastnili, ich neúčast' ospravedlnili ich právni zástupcovia s tým, že strany sporu súhlasia s prejednaním veci aj v ich neprítomnosti, preto súd prejednal vec aj v neprítomnosti strán sporu.

11. Právni zástupcovia strán sporu zotrvali na pojednávania na svojich doterajších vyjadreniach. Právny zástupca žalobkyne okrem toho v súvislosti s bonitou uviedol, že napriek tomu, že v danom období zákon nepočítal s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, avšak poukázal na postup v rozpore s dobrými

mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom následok predstavuje neplatnosť dojednania v tejto časti, čiže aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť. K Obchodným podmienkam doplnil, že namieta aj samotnú veľkosť a hustotu týchto obchodných podmienok, ktoré sú z jeho pohľadu netransparentné, pričom žalovaný nepreukázal ich doručenie. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok poukázal aj na nedávne rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/99/2022 zo dňa 28.11.2022, ktorý sa týka obdobnej právnej argumentácie, akú udáva aj žalobkyňa. Toto rozhodnutie krátkou cestou doručil súdu aj protistrane. Žiadal žalobe vyhovieť.

12. Právny zástupca žalovaného sa nevedel vyjadriť k otázke, ako bola žalobkyňa v danom oboznámená s OP. Vyslovil predpoklad, že tomu bolo ako v bežných prípadoch, keďže OP sú žiadateľovi predložené a má možnosť sa s nimi oboznámiť. Na záver poukázal aj na skutočnosť, že žalobkyňa sa obrátila na súd až 10 rokov po podpise zmluvy, dovtedy s podmienkami zmluvy nemala problém. Takýto postup žalobkyne považoval za účelový. Navrhol žalobu zamietnuť. Z opatrnosti namietol aj premlčanie bezdôvodného obohatenia.

13. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu v priebehu sporu ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3 a 6 tohto odôvodnenia) zistil tento skutkový stav:

14. Žalobkyňa dňa 10.4.2012 podpísala žiadosť o aktiváciu AUTOKARTY (kreditnej platobnej karty s logom MasterCard), ktorú dňa 13.4.2012 podpísal aj zástupca VÚB, a.s., čím došlo k uzavretiu zmluvy o aktivácii uvedenej kreditnej platobnej karty. Podľa uzavretej zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý úverový rámec 900 eur so štandardnou mesačnou splátkou 30 eur a úrokom 1,98 % mesačne, t.j. 23,76 % ročne. V čl. V. bod 1 tejto zmluvy bolo uvedené, že deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise. V čl. V. bod 2 a 3 zmluvy bol uvedený indikatívny výpočet RPMN za predpokladu jednorazového vyčerpania úverového rámca a pravidelného mesačného splácania, pri ktorom by RPMN predstavovala 28,61 % a priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 23,10 %. V čl. V. bod 7 bola uvedená podmienka týkajúca sa súhlasu dlžníka so spracovaním osobných údajov a v bodu 22 tohto článku dohoda o zrážkach zo mzdy. Z predloženého výpisu z karty vyplýva, že celkové debetné operácie zahŕňajúce okrem výberov aj účtované úroky, úroky z omeškania, rôzne poplatky a pod. boli účtované v celkovej výške 4 406,73 eur a celkové kreditné operácie zahŕňajúce úhrady žalobkyne a rôzne zľavy za nákup kartou a pod. od 19.3.2014 do 22.1.2019 predstavovali sumu 3 034,32 eur. Iba čerpania žalobkyne (t.j. výbery z bankomatov či platby u obchodníkov) predstavovali počas obdobia od 11.9.2012 do 23.11.2017 sumu 2 403,36 eur a iba úhrady žalobkyne predstavovali sumu 3 025,08 eur. Tieto skutkové okolnosti prípadu ani neboli medzi stranami sporné. Ich spor spočíval v iných právnych názoroch na riešenie danej problematiky.

15. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná.

16. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 2 písm. a), b), d) a e) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

18. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto

zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

19. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), f) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

26. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

31. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

32. Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

33. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

34. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis

35. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vydania bezdôvodného obohatenia a vyhlásenia neprijateľných podmienok. Vzhľadom na uvedené hlavné argumenty žalobkyne sa súd najskôr zaoberal otázkou, či poskytnutá zmluva obsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti, absencia ktorých môže mať za následok, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov (vrátane posúdenia primeranosti výšky úrokovej sadzby), čiže otázkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a prípadne s tým súvisiacou otázkou bezdôvodného obohatenia a následne posúdením neprijateľnosti zmluvných podmienok.

36. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že strany sporu uzavreli medzi sebou zmluvu o kreditnej karte, teda zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Táto skutočnosť ani nebola medzi stranami sporná. Takáto zmluva potom musí obsahovať náležitosti upravené v zákone o spotrebiteľskom úvere.

37. Pokiaľ ide o absenciu označenia úveru, v tomto smere sa súd nestotožnil s týmto názorom žalobkyne. Hneď po označení zmluvy je uvedené, že ide o aktiváciu kreditnej karty. Už pri podpise žiadosti, ktorá sa po schválení stáva zmluvou o vydaní kreditnej karty, teda bolo žalobkyni známe, že ide o úver na kreditnú kartu, teda tzv. revolvingový úver, ktorý je príznačný tým, že dlžník čerpá finančné prostriedky priebežne podľa svojej potreby maximálne do výšky schváleného úverového rámca a priebežne ho aj spláca, čím sa mu obnovuje úverový rámec, z ktorého môže opakovane čerpať. Takéto označenie druhu úveru, ktorý ako druh úveru akceptoval aj zákonodarca v rámci dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch, súd preto považoval za dostatočné na to, aby spotrebiteľ vedel, o aký druh úveru ide.

38. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy, súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že doba trvania zmluvy bola upravená iba v OP. Súdu sú známe názory SD EÚ vo veci C-42/15 Home Credit vs. H. I., že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu byť aj na viacerých listinách, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Podobne súd zo zmluvy o úvere mal preukázané, že v čl. V. bode 10 je vyhlásenie žalobkyne, že sa oboznámila s OP, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Uvedené predformulované ustanovenie zmluvy však z pohľadu súdu neprenáša dôkazné bremeno ohľadne oboznámenia sa s OP na žalobkyňu. Ak v OP mala byť jedna z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá navyše spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, tak dôkaz o tom, že žalobkyňa bola skutočne oboznámená s OP, zaťažuje žalovaného, najmä ak žalobkyňa poprela, že by OP disponovala. Takýto dôkaz žalovaný v priebehu konania nepredložil, teda v tomto smere z pohľadu súdu (napriek vyjadreniu žalobkyne o tom, že nedisponovala OP) neunesol dôkazné bremeno. Za tohto stavu potom súd uzavrel, že v zmluve o úvere absentovala doba trvania zmluvy.

39. K náležitosti týkajúcej sa určenia termínov a výšky splátok súd udáva, že v čl. V. bod 1 je uvedené, že za deň platnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci. Z takéhoto vymedzenia však nie je možné zistiť splatnosť prvej splátky, teda po akom čase od prvého čerpania mala žalobkyňa

začať splácať čerpané peniaze. Aj keď ide o revolvingový úver, kde dlžník úverový limit môže ale aj nemusí využiť, teda nie je možné určiť konkrétny presný dátum prvej splátky, z pohľadu súdu bolo možné vymedziť splatnosť prvej splátky uvedením určitého dňa, ktorý by bol dostatočne určitý (ako napr. do 15. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom došlo k prvého čerpaniu a pod.). Za tohto stavu potom súd uzavrel, že v zmluve absentoval termín prvej splátky dostatočne určitý tak, aby ho aj bežný spotrebiteľ mohol ustáliť.

40. Aj absencia čo len jednej náležitosti, s ktorou absenciou zákon spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spôsobuje, že úver je potrebné posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov. Súd preto žalobe v časti týkajúcej sa určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov vyhovel.

41. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne o rozpore rozhodnutí NS SR sp. zn. 7Cdo/277/20251 z 21.4.2022 a 7Cdo/242/2021 z 31.3.2022 s rozhodnutím NS SR 7Cdo 234/2021 zo dňa 29.9.2021 súd poznamenáva, že z pohľadu súdu v týchto rozhodnutiach nie je žiaden rozpor, keďže tieto riešili inú problematiku (t.j. posudzovali inú náležitosť zmluvy spotrebiteľskom úveru), pričom súd sa s jednotlivými názormi vyslovenými v týchto rozhodnutiach stotožňuje. Keďže však predmetom týchto rozhodnutí NS SR boli iné náležitosti zmluvy, ako boli predmetom v tomto súdnom spore a vzhľadom na vyššie uvedené názory súdu ohľadne absencie určitých náležitostí zmluvy v tomto konkrétnom prípade, sa súd týmito rozhodnutiami a argumentáciou žalobkyne bližšie nezaoberal, keďže nemajú vplyv na výsledok sporu v tomto konaní.

42. S názorom žalobkyne, že úrok by mal byť v rozpore s dobrými mravmi, sa súd nestotožnil. V tomto smere súd dáva za pravdu právnomu zástupcovi žalovaného, že je potrebné zohľadňovať úrokové sadzby, resp. odplaty alebo RPMN porovnateľných produktov (t.j. v tomto konkrétnom prípade nemožno porovnávať úrokové sadzby, resp. RPMN revolvingového úveru dohodnutého na neurčitý čas s klasickým splátkovým úverom poskytnutým na dobu 1-5 rokov). Zo súhrnu priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny za 1. štvrťrok 2012 predložených žalobkyňou vyplýva, že RPMN pre kreditné karty činila 21,82 %, kým v zmluve bola indikatívne vypočítaná RPMN na 28,61 %, teda nejde z pohľadu súdu o taký veľký rozdiel, ktorý by mal mať za následok až neplatnosť dohody ohľadne úrokov (aj keď súd porovnával RPMN, jej podstatnou časťou, ktorá ovplyvňuje konečnú hodnotu PMN, je úrok). Navyše podľa nepopretých tvrdení žalovaného, RPMN pre kreditné karty za 4. štvrťrok podľa súhrnu priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, z ktorých žalovaný musel vychádzať vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy (do 15. dňa po predchádzajúcom štvrťroku), bola vo výške 23,10 %, teda rozdiel v RPMN medzi priemerom a RPMN v zmluve by bol cca 5,50 %. Ani tento názor súdu však nič nemení na vyššie uvedenom závere, že súd poskytnutý úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie vyššie uvedených podstatných náležitostí zmluvy.

43. Ak je úver bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa bola povinná uhradiť žalovanému iba sumu vo výške čerpaných prostriedkov. Z predloženého výpisu z úverového účtu je zrejmé, že žalobkyňa vyčerpala celkovo 2 403,36 eur a uhradila celkovo sumu 3 025,08 eur. Rozdiel potom činí 621,72 eur a tento predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného voči žalobkyňi. Súd preto žalobe vyhovel aj v časti týkajúcej sa vydania bezdôvodného obohatenia.

44. Pokiaľ ide o námietku premlčania bezdôvodného obohatenia, v tomto smere súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo/268/2021, v ktorom NS SR vyslovil názor, „že podľa rozsudku SD EÚ C-485/19 zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehoty, preto je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia)“. Vzhľadom na dobu medzi prvým čerpaním peňažných prostriedkov žalobkyňou (september 2012) a podaním žaloby (máj 2022) je zrejmé, že medzi nimi neuplynula doba 10 rokov, teda objektívna premlčacia doba ešte nemohla uplynúť. K posúdeniu subjektívnej premlčacej doby súd nemal k dispozícii žiadne skutkové tvrdenia, keďže právny zástupca žalovaného námietku premlčania vzniesol v poslednej vete záverečnej reči. Z pohľadu súdu nič nebránilo žalovanému takúto námietku vzniesť skôr tak, aby sa k nej žalobkyňa mohla vyjadriť. Z pohľadu súdu potom takáto námietka nebola vznesená včas (porovnaj § 153 ods. 1 C.s.p.), čo súd vyhodnotil na ťarchu žalovaného. Za tohto stavu vyhodnotil súd námietku premlčania ako nedôvodnú.

45. Následne súd pristúpil k posúdeniu žalobkyňou namietaných zmluvných podmienok. Prvá sa týkala spracovania osobných údajov a druhá dohody o zrážkach. Neprijateľná podmienka je podmienka, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Možnosť spotrebiteľa sa domáhať sa vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky z pohľadu súdu vyplýva predovšetkým z § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.).

46. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa spracovania osobných údajov bola voči žalovanému v rovnakom alebo obdobnom znení vyhlásená už viacerými rozhodnutiami súdov (napr. rozhodnutia predložené právnym zástupcom žalobkyne, a to Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/35/2021 zo dňa 8.6.2021, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/33/2017 zo dňa 12.9.2017, Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/70/2020 z 23.10.2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/23/2020 zo dňa 18.2.2021 a pod.). Súd vo svojich rozhodnutiach vychádzali z toho, že nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, keďže táto bola predformulovaná v zmluve bez možnosti dlžníka ju ovplyvniť, že je v nej uvedený neurčitý okruh subjektov, ktoré sú oprávnené sa oboznamovať s osobnými údajmi dlžníka a že doba 10 rokov, na ktorú bol súhlas „dohodnutý“, nie je iba nevyhnutnou dobou, po ktorú sa majú spracovávať osobné údaje. Konajúci súd sa v tejto konkrétnej právnej veci stotožňuje s týmito názormi iných súdov, keďže aj v tomto prípade (i) nešlo o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, pretože táto už bola vopred naformulovaná v zmluve bez možnosti jej ovplyvnenia žalobkyňou, (ii) okruh subjektov oprávnených sa oboznamovať s osobnými údajmi dlžníka nie je upravený priamo v zmluve, tento je „vyšpecifikovaný“ odkazom všeobecne na OP (ktoré podľa tvrdenia žalobkyne ani nemala k dispozícii), v ktorých ani nebol upravený osobitný odsek ohľadne týchto osôb, teda v zmluve tento okruh nebol vymedzený dostatočne určito a (iii) dobu súhlasu so spracovaním osobných údajov na 10 rokov od podpisu žiadosti a v prípade vzniku záväzkového vzťahu ešte 10 rokov po zániku záväzkového vzťahu nemožno z pohľadu súdu akceptovať ako nevyhnutnú dobu, počas ktorej je potrebné takéto údaje spracovávať. Aj keď súdu je zrejmé, že žalovaný za účelom spracovania žiadosti o úver musí nakladať aj s osobnými údajmi žiadateľa, avšak takto široko a neurčito koncipovaný okruh subjektov oprávnených nakladať či spracovávať osobného údaje žiadateľa o úver a takto dlho koncipovaná doba tohto súhlasu z pohľadu súdu zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto súd určil, že táto podmienka v znení, ako je uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku, je neprijateľná. Argumentáciu žalovaného, že ide len o strpenie spracovania týchto osobných údajov z pohľadu súdu neobstojí vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti.

47. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola v čase uzavretia zmluvy, ako aj v súčasnosti upravená napr. v Občianskom zákonníku ako zabezpečovací prostriedok v záväzkových vzťahoch, ktorý slúži na zabezpečenie úhrady pohľadávky. V čase uzavretia zmluvy o úvere sa pritom nevyžadovala osobitná dohoda ohľadne zrážok zo mzdy. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky však súd nevidel v tom, že táto bola uvedená v zmluve, ale v spôsobe, akým táto bola „dohodnutá“. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou zmluvy, ktorú žalobkyňa nemohla nijako ovplyvniť, teda túto mohla iba akceptovať. Ďalej je potrebné uviesť, že celá zmluva bola písaná veľmi malým písmom. Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi bez exekučného titulu a bez preskúmania zmluvy a oprávnenosti nárokov z nej iným orgánom (napr. súdom) domáhať sa zrážok zo mzdy dlžníka, ktoré mu zamestnávateľ dlžníka priamo zasiela. Žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, akým spôsobom bola žalobkyňa oboznámená s takouto dohodou. V spotrebiteľských vzťahoch, kde je evidentná nadvláda veriteľa nad spotrebiteľom z hľadiska či už vyjednávacej pozície, či odborných znalostí v tej ktorej oblasti, nemožno akceptovať podobné konania zo strany veriteľa, teda žalovaného, ktoré z pohľadu súdu je nekalým konaním, keď veriteľ zakomponoval takúto podmienku, ktorá v konečnom dôsledku je značne v jeho prospech (t.j. značne mu uľahčuje vymoženie jeho pohľadávky aj bez preskúmania oprávnenosti jeho nároku, príp. neprijateľných podmienok) a značne v neprospech spotrebiteľa, zrejme spoliehajúc sa na to, že si takúto podmienku spotrebiteľ nevšimne. Žalovaný pritom nijako nepreukázal, že by žalobkyňa pri uzatváraní

zmluvy osobitne upozornil na túto dohodu, príp. jej vysvetlil jej následky, príp. podmienky, za akých môže byť využitá. Tieto okolnosti dojednania zrážok zo mzdy, ktoré z pohľadu súdu možno hodnotiť ako nekalé, majú potom za následok aj neprijateľnosť takejto podmienky. Ani obrana žalovaného, že nepoužíva podobné ustanovenia v starších zmluvách, nič nemení na neprijateľnosti takto dohodnutej zmluvnej podmienky.

48. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vyhovel žalobe aj v časti týkajúcej sa vyhlásenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v žalobe.

49. K námietke nedostatkov pri skúmaní bonity žalobkyne súd poznamenáva, že síce žalovaná nepreukázala, ako skúmala bonitu žalobkyne pred uzavretím zmluvy, ale následkom zanedbania odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity je vzhľadom na právnu úpravu platnú v čase uzavretia zmluvy iba nemožnosť predčasne zosplatiť úver, čo nikto v konaní netvrdil, že by k niečomu takému došlo. Prípadné predčasné zosplatenie pritom nemá vplyv na výsledok tohto konania (vzhľadom na jeho predmet), preto sa súd touto otázkou bližšie nezaoberal. Súd k tejto problematike už len dodáva, že ak zákon o spotrebiteľských úveroch spája s porušením odbornej starostlivosti určité následky, je potrebné aplikovať tieto následky ako sankciu za porušenie odbornej starostlivosti a nie vyvodzovať z toho iné právne následky (ako napr. neplatnosť pre rozpor s dobrými mravmi).

50. Žalobkyňa si uplatnila aj úrok z omeškania z uplatneného bezdôvodného obohatenia, a to odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 11.7.2022. Najneskôr nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania, keďže zo žaloby mu bolo zrejmé, že žalobkyňa požaduje úhradu žalovanej sumy hneď. Keďže ide o peňažný dlh, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, žalobkyňi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. účinným od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. o 5 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením celého dlhu bola 0,00 %. Žalobkyňa má teda právo požadovať úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, v ktorej výške si ho aj uplatnila. Súd preto priznal žalobkyňi vo vzťahu k žalovanému úrok z omeškania tak, ako si ho uplatnila a ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

51. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola úspešná v celom rozsahu, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.